

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1259/2020
04.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марко Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализација“ Зрењанин, чији је пуномоћник Славко Жива, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 78.294,60 динара, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 522/18 од 10.04.2019. године, у седници већа одржаној 04.03.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 522/18 од 10.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1318/2017 (2015) од 23.05.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати новчани износ од 78.294,60 динара на име главног дуга са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, преко досуђеног а до траженог, у погледу захтева за исплату законске затезне камате на износ главног дуга од 78.294,60 динара, почев од 23.06.2016. године до дана пресуђења, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати износ од 80.563,00 динара, на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 522/18 од 10.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Зрењанину П 1318/2017 (2015) од 23.05.2018. године у ожалбеном усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка (став два и четири изреке пресуде) тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужилци исплати новчани износ од 78.294,60 динара на име главног дуга са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као и да тужилци плати трошкове парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате, а тужилка је обавезана да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 77.032,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужилка да туженом на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 17.032,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 403. став 2. тачка 2. и члана 407. став 1. тачка 4. и става 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. истог Закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.11.2015. године ради накнаде штете са захтевом за исплату новчаног износа 300.000,00 динара. На дан подношења тужбе вредност 1 евра износио је 120.678,00 динара па вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. У току поступка тужила је поднеском од 17.10.2016. године смањила висину тужбеног захтева на износ од 78.294,60 динара, што представља делимично повлачење тужбе сходно члану 200. став 4. ЗПП. Дакле, побијана другостепена пресуда донета је у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору мале вредности, ревизија тужиле није дозвољена на основу одредбе члана 468. и члана 479. став 6. ЗПП. У овој врсти спора не примењује се одредба члана 13. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку (новелирани члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП) о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из овог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић